

KALĖDOS Malyje

Judita nekantraudama laukė, kada su savo skyriumi švęs Jėzaus gimimą.

Džesika Larsen

(Paremta tikra istorija)

„Džiugų himną angelų virš laukų girdėjome“ (Giesmės, 110).

Buvo Kalėdos. Judita niūniavo eidama link bažnyčios pastato. Su broliukais ir sesutėmis ji ėjo į skyriaus kalėdinį vakarėlį.

Jos sesuo Estera šyptelėjo. „Ar tai „Džiugų himną angelų?“

„Taip! Tai mano mėgstamiausia. Tikiuosi, jį šiandien sugiedosime“, – nusišypsojo Judita.

„Man labai patinka ši giesmė!“ – tarstelėjo jos brolis Dezirė. Jis garsiai užtraukė: „Gl-o-o-oria!“

Jie visi nusijuokė. Judita nekantraudama laukė, kada Jėzaus gimimą švęs kartu su savo skyriumi. Malyje nedaugelis švenčia Kalėdas. Šioje Afrikos dalyje dauguma žmonių apie Jėzų žino nedaug. Jiems Kalėdos tik dar viena įprasta diena.

Gatvės pilnos žmonių. Prekeiviai pardavinėja šviesiai žalius melionus. Jauni ir seni žmonės neša ant galvų vandens ąsočius. Berniukas veda vežimaitį tempiantį asiliuką. Judita pažvelgė į aukštą, siaurą mečetės bokštą. Tai nuostabus pastatas, kur Dievą garbino daugelis jų kaimynų musulmonų.

Judita, Estera ir Dezirė anksčiau lankė tėčio bažnyčią. Bet praeitą vasarą jie prisijungė prie Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios. Dabar jie trise kartu į bažnyčią eidavo kas savaitę. Juditai patiko mokytis apie Jėzų pradinukų organizacijoje.

STEFANO MARŠALO ILLUSTRACIJOS

Estera, Judita ir Dezirė priešais savo bažnyčios pastatą.

Pagaliau jie atėjo į vakarėlį. Dauguma skyriaus šeimų jau buvo ten. Ant sakramento salės sienos projektorius rodė filmukus apie Kalėdas. Judita žiūrėjo, kaip Juozapas per Betliejų veda ant asiliuko sėdinčią Mariją. Tos žmonių pilnos, dulkėtos gatvės jai priminė Malį!

Filmukui pasibaigus atvažiavo taksi. Išlipo sesuo Valerė, Paramos bendrijos prezidentė.

„Atvežiau maisto!“ – šūktelėjo ji.

Visi padėjo nunešti indus į vidų. Tai buvo puota! Bulvių salotos, morkos, žaliosios pupelės, ryškiai geltoni ryžiai, kepta vištiena... Viskas buvo nepaprastai skanu!

„Labai jums ačiū, sese Valere!“ – pasakė Judita.

Tada visi mažiausi vaikai gavo kamuolį, lėlę ar žaislinį automobiliuką. Dovanų nebuvo pakankamai ir Judita nieko negavo, bet nenuliūdo. Jai patiko matyti, kaip maži vaikai šypsosi.

Vakarėlis baigėsi giesme. Judita šypsojosi, kai jie giedojo „Džiugų himną angelų“.

Visas skyrius giedojo drauge. Buvo taip nuostabu. Prieš visus tuos daugybę metų Jėzus tikrai gimė! Judita buvo dėkinga, kad ji, Dezirė ir Estera žino apie Jį. Ir švėsdama Jo gimimą ji jautėsi labai laiminga. ●

Autorė gyvena Teksaso valst., JAV.

„Šiuo Kalėdų metu mes minime visų didžiausią dovaną [...] – dieviško kūdikėlio gimimą Betliejuje.“

Vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „The Generous One“ (First Presidency Christmas devotional, Dec. 6, 2015), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.